

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoCsp/31/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623203892
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6623203892.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a sudcov Mgr. Stanislavy Salajovej (sudca spravodajca) a Mgr. Martina Štubniaka, v spore žalobkyne: A. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, D., štátna občianka SR, zastúpená OK advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Bajkalská 21/A, Bratislava, IČO:47 242 884, proti žalovaným: 1/ Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO:00 151 653, v konaní zastúpení AK JUDr. Marek Hic, s. r. o., so sídlom P. O. Hviezdoslavova 10625/23B, 036 01 Martin, IČO: 36 865 036, 2/ HeyPay, s. r. o., so sídlom Mostová 2, Bratislava, IČO:44 842 414, v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 12Csp/123/2023-121 zo dňa 09. októbra 2023, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Lučenec sp. zn. 12Csp/123/2023-121 zo dňa 09. októbra 2023 vo výroku I. m e n í tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanému 1/ z a m i e t a.

II. Uznesenie Okresného súdu Lučenec sp. zn. 12Csp/123/2023-121 zo dňa 09. októbra 2023 vo výroku II. z r u š u j e.

III. Uznesenie Okresného súdu Lučenec sp. zn. 12Csp/123/2023-121 zo dňa 09. októbra 2023 vo výroku IV. m e n í tak, že žalovanému náhradu trov konania proti žalobkyni nepriznáva.

IV. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyni v rozsahu 100 %, ktoré je žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanému v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec (ďalej „súd prvej inštancie“) odvolaním napadnutým uznesením uložil žalovanému 1/ povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby nehnuteľností vo výlučnom vlastníctve žalobcu, uskutočňovanej v zmysle Zmluvy o zriadení záložného práva V 429/2016 z 15. 03. 2016, uzavretej medzi právnymi predchodcami žalobkyne a žalovaným 1, a to nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Lučenec, katastrálnym odborom, pre katastrálne územie: E., obec: Lučenec, okres: Lučenec ako:

pozemky:

parcela číslo: Druh pozemku: Celková výmera (m2): Register:

XXX/X Zastavaná plocha a nádvorie 323 C-KN

XXX/X Zastavaná plocha a nádvorie 199 C-KN

XXX/X Záhrada 486 C-KN

stavba: stavba - druh stavby - rodinný dom so súpisným číslom XXX, postavená na pozemku parc. registra „C“, par. č. XXX/X, evidovaná na LV č. XXXX (výrok I.),

a uložil žalobkyni, aby v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia podala voči žalovanému 1/ žalobu o určenie neexistencie záložného práva zapísaného na LV č. XXXX, katastrálne územie E., pod F. XXX/XXXX z 15. 03. 2016 (výrok II.). Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu

k žalovanému 2/ súd prvej inštancie zamietol (výrok III.). O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému 1/ uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 % (výrok IV.) a žalovanému 2/ náhradu trov konania nepriznal (výrok V.).

2. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobkyňa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila tým, že aktuálne vystupuje ako vlastníčka vyššie špecifikovaných nehnuteľností, ktoré nadobudla na základe kúpnej zmluvy zo 14. 04. 2016 od pôvodných vlastníkov – pôvodných záložcov. Na predmetných nehnuteľnostiach je zriadené záložné právo v prospech žalovaného 1/ ako záložného veriteľa a súčasne navrhovateľa dražby. Žalobkyňa vystupuje vo veci výkonu záložného práva v postavení záložcu, pričom je zároveň osobou záložného dlžníka, a to v zmysle zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 22. 02. 2016. Žalobkyňa ďalej uviedla, že v dotknutej nehnuteľnosti má spolu s manželom trvalý pobyt a túto je nevyhnutné považovať na účely predmetnej veci za obydlie viacerých fyzických osôb. Žalovaný 2/ vystupuje v predmetnej veci v postavení dražobníka povereného zo strany žalovaného 1/ ako záložného veriteľa na uskutočnenie výkonu záložného práva. Žalobkyňa uviedla, že zo strany žalovaného 2/ obdržala dňa 15. 05. 2023 znalecký posudok č. 38/2023, vyhotovený dňa 30. 05. 2023 znalcom G. C. A., ktorý sa týkal ohodnotenia vyššie špecifikovaných nehnuteľností ako predmetu dražby. Všeobecná hodnota nehnuteľností bola určená na sumu po zaokrúhlení 359 000,- Eur, pričom s touto hodnotou žalobkyňa v celom rozsahu nesúhlasí. Už v čase zriadenia predmetného záložného práva v prospech žalovaného 1/ v roku 2016 boli predmetné nehnuteľnosti ohodnotené na sumu cca 700 000,- Eur. Je podľa nej neakceptovateľné, aby hodnota totožných nehnuteľností bola v roku 2023 o takmer polovicu pôvodnej hodnoty nižšia, a to nie len z dôvodu pohybu, resp. zvýšenia trhovej hodnoty obdobných nehnuteľností, ale aj vzhľadom na vykonané viaceré investície do predmetných nehnuteľností. Žalobkyňa vzniesla námietky proti ohodnoteniu predmetu dražby dňa 30. 05. 2023 a súčasne požiadala v zmysle § 12 ods. 5 zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách v znení neskorších predpisov o vyhotovenie nového znaleckého posudku zo strany iného znalca. Nový znalecký posudok vypracoval znalec G. B. dňa 28. 07. 2023 pod č. 115/2023, v ktorom bola všeobecná hodnota predmetu dražby po zaokrúhlení určená na sumu 402 000,- Eur. Ani s týmto znaleckým posudkom sa žalobkyňa nestotožňuje, pričom poukázala aj na rozdiel medzi obidvoma znaleckými posudkami, nakoľko výška rozdielu sa rovná sume 43 000,- Eur. Nepravdivosť obidvoch znaleckých posudkov preukazuje predložením znaleckého posudku č. 47/2023 vyhotoveným G. H. I. (výber nebol určený dražobníkom ani žalobcom) na základe objednávky zo dňa 04. 09. 2023 zo strany zadávateľa Novooptik, a. s., H. J., 1267/15. 984 01 Lučenec, IČO: 44043341. Zadávatel posudku nie je podľa nej po žiadnej stránke osobou spriaznenou, či už vo vzťahu k žalobkyni, alebo jej manžela. Týmto znaleckým posudkom bola stanovená všeobecná hodnota nehnuteľností po zaokrúhlení v sume 746 000,- Eur, čo robí rozdiel 344 000,- Eur. Tento rozdiel je podľa nej, bez ohľadu na spôsob výpočtu hodnoty, zvolenú metodiku, či použitie zvolených ukazovateľov zo strany znalcov, neakceptovateľný a neprípustný. V dôsledku nesprávneho hodnotenia predmetu dražby dochádza, resp. môže dôjsť k výkonu záložného práva na podklade nepravdivého znaleckého posudku, pričom táto skutočnosť je spôsobilá privodiť žalobkyni v postavení záložcu značnú škodu a neprimeraný zásah nie len do práva vlastníť majetok, ale tiež spôsobiť obzvlášť závažný následok, ktorým je strata obydlija osôb žijúcich v predmetnej nehnuteľnosti. Následkom vyhotovenia nepravdivých znaleckých posudkov, najmä posudku č. 115/2023, vzniká podľa nej dôvodná obava, že v prípade uskutočnenia dražby plánovanej dňa 12. 10. 2023 dôjde k vzniku značnej škody a iným závažným následkom nie len vo vzťahu k jej osobe. Zanedbanie odbornej starostlivosti považuje za jeden z dôvodov, ktorý je tak závažnej povahy, že v súvislosti s podhodnotením ceny obydlija zakladá okrem iného neplatnosť dražby. Podľa žalobkyne ide o nezákonný postup zo strany žalovaného 1/ za účasti žalovaného 2/, resp. o konanie znalcov z jeho strany ustanovených, ktoré dôvodne vykazuje znaky konania v trestnoprávnej rovine, preto podala dňa 29. 09. 2023 trestné oznámenie voči neznámemu páchatelovi pre podozrenie zo spáchania trestného činu nepravdivého znaleckého posudku podľa § 347 Trestného zákona. Zároveň mala za to, že k porušeniu zákona o dobrovoľných dražbách došlo aj v rámci procesu samotného začatia výkonu záložného práva zo strany žalovaného 1/, pretože z listu vlastníctva č. XXXX vyplýva, že na totožné nehnuteľnosti začal už skôr výkon záložného práva iný záložný veriteľ obchodná spoločnosť Blue Marine, s. r. o., Gorkého 3, Bratislava – Staré Mesto, IČO: 46 100 458. Oznámenie o začatí výkonu záložného práva bolo v katastri zapísané dňa 04. 03. 2022, pričom k jeho ukončeniu k dnešnému dňu nedošlo a záložné právo tohto zabezpečeného veriteľa stále trvá. Žalovaný 1/ podľa nej nebol oprávnený zahájiť proces výkonu záložného práva dňa 15. 05. 2023, nakoľko túto možnosť nevyužil v lehote 30 dní po doručení oznámenia o začatí výkonu záložného práva zo strany spoločnosti Blue Marine, s. r. o. Podľa žalobkyne je na mieste spochybniť aj samotnú platnosť záložnej zmluvy, ktorá tvorí právny základ

záložného práva v prospech žalovaného 1/ a následného výkonu záložného práva zo strany žalovaného 1/ a žalovaného 2/, a to zo strany žalobcu v postavení záložcu a súčasne spotrebiteľa. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/134/2018 zo dňa 27. 02. 2019, podľa ktorého je návrh na nariadenie neodkladného opatrenia jediným právnym nástrojom, ktorý má vlastník nehnuteľnosti k dispozícii, aby nedošlo k predaju jeho majetku v štádiu výkonu dražby.

3. Súd prvej inštancie mal z predložených listinných dôkazov preukázať, že žalovaný 1/ na základe existencie zmluvných vzťahov pristúpil k realizácii výkonu záložného práva prostredníctvom žalovaného 2/, teda k dražbe nehnuteľností za účelom zabezpečenia existujúcej pohľadávky, ktorú má voči žalobkyni. Poukázal na to, že žalobkyňa v návrhu okrem toho, že spochybňuje hodnotu nehnuteľností, ktoré majú byť predmetom dražby, z dôvodu troch rozdielnych znaleckých posudkov, spochybňuje aj samotnú platnosť záložnej zmluvy, ktorá tvorí právny základ vzniku záložného práva v prospech žalovaného 1/ a následného výkonu záložného práva zo strany žalovaného 1/, 2/, preto dospel k záveru, že je dôvod poskytnúť žalobkyni právnu ochranu nariadením neodkladného opatrenia. Žalovaný 1/ svojím konaním smeruje k výkonu záložného práva a preto je vlastnícke právo žalobkyne k založenej nehnuteľnosti priamo ohrozené. Taktiež listinnými dôkazmi je osvedčené, že tak žalobkyňa ako aj jej manžel majú v nehnuteľnosti trvalý pobyt, a preto neodkladné opatrenie bolo súdom nariadené aj za účelom ochrany obydlija. Následky, ktoré hrozia žalovanému 1/ dočasným odložením výkonu záložného práva sú nepomerne miernejšie v porovnaní s následkami, ktoré by hrozili žalobkyni okamžitým vydražením predmetnej nehnuteľnosti.

4. Vo vzťahu k žalovanému 2/ súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a to z dôvodu, že v spore medzi žalobkyňou a žalovaným 1/ vystupuje žalovaný 2/ ako osoba, ktorá organizuje dražbu, teda podľa § 6 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách žalovaný 2/ je dražobníkom. Pre vznik zákonnej povinnosti žalovaného 2/ upustiť od dražby postačí, ak žalovanému 2/ bude preukázané, že neodkladné opatrenie bolo súdom nariadené a nie je potrebné, aby aj žalovanému 2/ ako dražobníkovi bola neodkladným opatrením ukladaná povinnosť zdržať sa realizácie výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou.

5. Súd prvej inštancie v zmysle § 336 ods. 1, 2 CSP určil žalobkyni povinnosť podať žalobu voči žalovanému 1/ o určenie, že záložné právo neexistuje. Súd prvej inštancie s návrhom žalobkyne, ktorým navrhla, aby jej súd určil povinnosť podať voči žalovaným žalobu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, nesúhlasil, a to z dôvodu, že žalobkyňa sa nemôže domáhať neplatnosti dražby, ktorá sa neuskutočnila vzhľadom na nariadené neodkladné opatrenie. Keďže žalobkyňa v návrhu namietala aj platnosť záložnej zmluvy, pričom súd s poukazom na ustanovenie § 137 písm. d) CSP nemohol žalobkyni určiť povinnosť podať žalobu o určenie neplatnosti záložnej zmluvy, nakoľko takáto žaloba je neprípustná a nevyplýva zo žiadneho osobitného predpisu, súd prvej inštancie uložil žalobkyni povinnosť v stanovenej lehote podať žalobu o určenie, že záložné právo neexistuje.

6. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobkyni náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci s tým, že voči žalovanému 1/ má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko bola vo vzťahu k nemu úspešná v plnom rozsahu, a vo vzťahu k žalovanému 2/ nebola úspešná, avšak žalovanému 2/ žiadne trovy v konaní nevznikli, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

7. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vo výroku I., II. a IV. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný 1/, ktorý navrhol rozhodnutie zmeniť a návrh zamietnuť, prípadne podanie žalobkyne odmietnuť a priznať žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania. Podľa názoru odvolateľa sú vo veci dané všetky odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 CSP.

8. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo strany žalobkyne považoval za šikanózný, keďže bol podaný niekoľko dní pred konaním dražby, ktorej termín bol určený dňa 12. 10. 2023 po tom, ako boli vynaložené značné náklady na jej prípravu a organizáciu, ktorá sa mala konať výlučne z dôvodu odstránenia a následkov protiprávneho konania žalobkyne. Nejednalo sa pritom o okolnosti náhle, nepredvídané. Postup súdu prvej inštancie je podľa neho v rozpore so zákonom a porušuje záruky vyplývajúce z ústavy a medzinárodných dohôd. Žalovaný 1/ rozporoval nedoručenie návrhu a príloh na vyjadrenie, hoci do konca lehoty na rozhodnutie súdu prvej inštancie zostávalo minimálne 24 dní, ďalej namietal absenciu relevantného odôvodnenia, arbitrárnosť rozhodnutia, ktorá spočíva podľa neho v tom, že sa zakazuje výkon práva smerujúci k odstráneniu protiprávneho stavu vzniknutého

neplnením povinností dlžníka, ignorujúc konštantnú rozhodovaciu prax najvyšších justičných autorít v otázke trov konania. Súd prvej inštancie ignoroval účinky zapísaného vecného práva, pri ktorom platí domnienka správnosti (§ 70 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) a vydal neodkladné opatrenie, hoci to je podmienené absolútnymi výnimočnými okolnosťami a takýto stav bol zapísaný od roku 2016, t. j. viac ako 7 rokov. Podľa žalovaného 1/ bolo rozhodnutie vydané nezákonnou sudkyňou a samotné podanie je absolútne nespôsobilé a neúplné, preto ho mal súd prvej inštancie odmietnuť.

9. Odvolateľ namietal, že mu nebolo umožnené sa k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyjadriť, hoci návrh bol datovaný dňa 03.10.2023 a napadnuté rozhodnutie bolo vydané dňa 09.10.2023. Mal za to, že neexistoval racionálny dôvod, aby nebol riadne zistený skutkový stav a to minimálne za súčinnosti žalovaného 1/ ako záložného veriteľa a nebol dôvod, aby nebol vyzvaný na vyjadrenie sa, napr. v 5, 10 – dňovej lehote. Súd podľa neho nemôže vychádzať iba z neexistujúcich a ničím neosvedčených tvrdení navrhovateľa. Ďalej mal za to, že okolnosti neboli náhle nepredvídané, keďže žalobca je vlastníkom od roku 2016, už v roku 2016 bolo na liste vlastníctva zapísané záložné právo žalovaného 1/. Ďalej poukázal na to, že dôkazné bremeno vo vzťahu k úverovej pohľadávke, splnenie ktorej je zabezpečené záložným právom zaťažuje dlžníka. Dlžník však nepreukázal existenciu konkrétneho, riadneho a včasného plnenia, keďže po vyhlásení mimoriadnej splatnosti bol v omeškaní s plnením pohľadávky vyššej ako 320.000,- Eur a už v čase pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti bol v omeškaní vyššom ako 17.000,- Eur.

10. Odvolateľ ďalej namietal preradenie návrhu do registra „Csp“ s tým, že na takýto postup nebol daný zákonný dôvod. Predmetom konania nie je podľa neho žiaden spor zo spotrebiteľskej zmluvy, ale spor týkajúci sa existencie vecného práva, ide tak podľa neho o porušenie pravidla na zápis pridelenia veci a to ako pravidlo v zákone, tak i v rozvrhu práce. Predmetom konania o nariadenie neodkladného opatrenia, ani budúceho konania vo veci samej nie je spor zo spotrebiteľskej zmluvy, predmetom konania je určenie neexistencie výkonu práva. Ide podľa neho o spor, ktorý mal byť zapísaný do registra „C“. Ďalej poukázal na to, že súd prvej inštancie nie je všeobecným súdom subjektu, voči ktorému návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje a zákonným sudcom je len sudca miestne príslušného súdu. Miestne príslušným súdom na prejednanie a rozhodnutie veci je podľa neho všeobecný súd žalovaného Mestský súd Bratislava IV. Žalovaný 1/ vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti vo vzťahu ku konaniu o nariadenie neodkladného opatrenia a žiadal, aby bola vec postúpená na Mestský súd Bratislava IV.

11. Odvolateľ ďalej namietal, že súd prvej inštancie svojvoľne pozmenil a preformuloval obsah návrhu a predmet budúceho konania, hoci mal návrh ako neúplný alebo odmietnuť alebo zamietnuť. Celé konanie a rozhodovanie na súde prvej inštancie je podľa neho porušením ústavného princípu zákazu ľubovôle a to spôsobom, kedy súd postupuje absolútne v prospech jednej strany a úplne ignoruje základné práva subjektov, voči ktorým smeruje návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, čo podľa neho zakladá objektívne pochybnosť o nestrannosti konajúceho sudcu. Uvedeného podľa neho zakladá oprávnené pochybnosti o objektívnom zdaní sa nestrannosti konajúceho sudcu.

12. Poukázal na to, že záložné právo je riadne zapísané a s existenciou záložného práva sa spája oprávnenie toto vykonať a ak je v katastri zapísané záložné právo, je oprávnenie toto vykonať vyplývajúce z tohto zápisu a kogentnej právnej úpravy. V tejto situácii domáhať sa zakazovania konania, ktoré je výkonom zákonného oprávnenia záložného veriteľa, je podľa neho ničím neodôvodnenou svojvoľou, ktorá je v priamom rozpore s právnym poriadkom. Zákonnú domnienku prezumpcie správnosti údajov v katastri je povinný každý, t. j. i súd rešpektovať.

13. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia považoval za neurčitý a materiálne nevykonateľný. Žalobkyňa podľa neho neuviedla, ktorého záložného práva sa má zdržať vykonať, návrh neobsahuje napr. označenie, či ide o parc. registra „C“, alebo „E“, označenie druhu pozemku, a je vylúčené, aby sa jednalo o dostatočne určitý návrh. Ďalej je podľa neho neurčitá formulácia úkonov smerujúcich k uskutočneniu dobrovoľnej dražby a súdne konanie do skončenia ktorého má neodkladné opatrenie trvať nie je špecifikované ani konajúcim súdom, ani sp. značkou. Ďalej sa žalobkyňa domáha jedným výrokom uloženia povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva aj zdržať sa úkonov smerujúcich k realizácii dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti voči žalovanému 1/ a 2/, hoci v prípade žalovaného 2/ je nemožné žiadať, aby mu bola uložená neexistujúca a nesplniteľná povinnosť a rovnako je vylúčené,

aby žalovaný 1/ sa zdržal úkonov smerujúcich k realizácii dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti. Zdržať sa úkonov smerujúcich k uskutočneniu dobrovoľnej dražby môže len dražobník, preto táto požiadavka spôsobuje nezákonnosť návrhu.

14. Odvolateľ ďalej namietal, že súd prvej inštancie svojvoľne zmenil petit, keď uložil žalobcovi, aby podal voči žalovanému 1/ žalobu o určenie neexistencie záložného práva. Súd prvej inštancie podľa neho postupoval v rozpore so zákonom, keďže rozhodoval o tom, čo nikto nenavrhol, zároveň výrokom I. navždy zakázal výkon záložného práva, ktoré existuje a záložný veriteľ ho môže ako oprávnený vykonať. Súd prvej inštancie časové obmedzenie vypustil a zakázal výkon záložného práva bez akéhokoľvek časového obmedzenia, hoci pohľadávka zabezpečená záložným právom vo výške viac ako 320.000,- Eur nie je splnená.

15. Odvolateľ ďalej namietal, že rozhodnutie neobsahuje zásadné vysvetlenie všetkých podstatných dôvodov, v odôvodnení sú uvádzané tvrdenia v priamom rozpore s obsahom relevantných právnych noriem a ustálenou súdnou praxou, pričom tento úkon nie je nijako odôvodnený, preto je rozhodnutie arbitrárne a nepreskúmateľné. Navrhovateľ podľa neho neosvedčil dôvodnosť nároku, súd prvej inštancie sa v odôvodnení obmedzil len na konštatovanie spotrebiteľskej povahy právneho vzťahu strán vo vzťahu ku ktorej vyvodil ý záver, že nárok žalobcu nie je úplne vylúčený. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 MCdo 5/2012 z 28. 11. 2012 s tým, že miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe musí byť vyššia, než pravdepodobnosť jej zamietnutia. Konaním vo veci samej malo byť konanie o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Ak bol návrh podaný 3.10. je zrejmé, že uvedený petit je nemožný, nemožno zaväzovať niekoho k podaniu žaloby o neplatnosť dražby, ak dražba ešte neprebehla. Poukázal na § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, ktorý stanovuje podmienky, ktoré musia byť splnené, ak má byť žaloba procesne spôsobilá na meritórne prejednanie, resp. vecne opodstatnená. Žalobca však takéto skutočnosti hodnoverne neuviedol a neosvedčil. Ak niekto namieta, že znaleckým posudkom stanovená hodnota nie je správna, ide o údajné porušenie povinnosti podľa iného predpisu, ako podľa zákona o dobrovoľných dražbách, t. j. nejedná sa o porušenie povinnosti podľa tohto zákona. Dražobník podľa neho splnil svoju povinnosť, keď zabezpečil ohodnotenie predmetu dražby objednaním znaleckého posudku u odborne spôsobilej osoby – znalca, ktorý predmet dražby ohodnotil znaleckým posudkom.

16. Žalobca podľa neho neosvedčil ani nevyhnutnosť dočasnej úpravy pomerov. Podľa odvolateľa existuje ucelený súbor prostriedkov právnej ochrany, vrátane osobitne konštruovanej žaloby, kedy sa ten, kto tvrdí, že bolo jeho právne postavenie nezákonnou dražbou dotknuté, môže domáhať ochrany svojho právneho postavenia bez akejkoľvek faktickej ujmy na svojich právach, pretože ak sa žalobe vyhovie, budú účinky príklepu zrušené späťne k okamihu jeho vzniku, a teda ani nemôže dôjsť k vzniku žiadnej faktickej ujmy. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je podľa neho neúplné i v časti, ktorou sa má odôvodniť vznik ujmy, a to ujmy reálnej, nie potenciálnej. Ak v prípade úspešnej dražby záložca vydražený predmet neodovzdá vydražiteľovi, môže podať žalobu o neplatnosť dražby, a ak bude úspešný, obnoví sa stav ex tunc. Ak úspešný nebude a napriek tomu vydražený predmet neodovzdá, musí vydražiteľ podať žalobu o vypratanie nehnuteľnosti a až následne, po právoplatnom skončení, môže dôjsť k reálnemu vyprataniu nehnuteľnosti. Každým dňom, kedy nie je možné vykonať zabezpečovací prostriedok, dochádza k zvyšovaniu majetkovej ujmy žalovaného 1/, na rozdiel od žalobkyne tak majetkové poškodenie žalovaného 1/ každým dňom narastá, preto tvrdenia súdu prvej inštancie o tom, že nevznikne neprímeraná ujma na strane žalovaného 1/ sú podľa neho arbitrárne. Celý proces výkonu záložného práva smeruje k tomu, aby sa odstránil protiprávny stav spôsobený porušením povinnosti dlžníka uhradiť zabezpečenú pohľadávku. Záložné právo od roku 2016, od kedy je žalobca vlastníkom nikto nespochybnil, zápis v katastri stále je a s tým je spojená zákonná domnienka existencie zapísaného práva.

17. Pokiaľ ide o trovy konania poukázal na to, že rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, a preto nie je podľa neho možné posudzovať výsledok konania.

18. Odvolateľ navrhol dôkazné prostriedky, a to list žalobkyne zo dňa 27. 07. 2022, emailovú komunikáciu dlžníčky s dražobníkom, kúpnu zmluvu uzatvorenú medzi žalobkyňou a H. B. s manželkou, dokument zo 14. 07. 2023 – súhlas banky s vyplatením pohľadávky banky, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, výzva zo dňa 24. 08. 2022, doručenky, znalecký posudok znalkyne G. A. K. č. 38/2016.

19. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného 1/ uviedla, že sa s ním v celom rozsahu nestotožňuje a považuje ho za nedôvodné. Subjektívne konštatovania žalovaného 1/ neboli žiadnym spôsobom preukázané. Všetky zákonné predpoklady, resp. podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia boli z jej strany splnené a preukázané. Argumentácia žalovaného 1/ o údajnej nezákonnosti, ktorá mala spočívať v skutočnosti, že nedošlo k zisteniu reálneho stavu vecí a súčasne nebolo umožnené protistrane vyjadriť sa pred samotným vydaním uznesenia, neobstojí. Súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd skúma preukázanie danosti hmotnoprávneho nároku (práva medzi stranami, ohľadne ktorého majú byť upravené ich pomery) a ide o osvedčenie nároku s tým, že tento nemusí byť preukázaný nepochybne. Zároveň vo veci bola podľa nej jednoznačne preukázaná naliehavosť a potreba okamžitého zásahu v danej veci (deň konania dražby bol stanovený na 12.10.2023). V prípade, že by súd pristúpil k potenciálnym vyjadreniam strán, je dôvodné sa domnievať, že k vydaniu uznesenia by nedošlo včas. Argumentácia žalovaného 1/, že sa žalobkyňa zdržiava aj mimo adresy svojho trvalého pobytu, je absolútne irelevantná, nakoľko zo strany žalobkyne bola existencia ako vlastníckeho práva, tak samotného obydlija rovnako tak obydlija ďalších členov rodiny v dotknutej nehnuteľnosti preukázaná. Žalobkyňa sa nestotožnila ani s argumentáciou, že uznesenie bez akéhokoľvek reálneho dôvodu zakazuje výkon zákonného oprávnenia zo záložného práva, nakoľko oprávnenie domáhať sa neplatnosti dražby, resp. zdržania sa výkonu záložného práva je zakotvené priamo v zákone o dobrovoľných dražbách. Orgán verejnej moci – katastrálny odbor nie je oprávnený posudzovať platnosť, resp. neplatnosť samotnej záložnej zmluvy ako vedľajšieho záväzku vo vzťahu k hlavnému záväzku - spotrebiteľskej alebo inej úprave. V prípade, že by platilo tvrdenie žalovaného 1/ absolútne, tzn. že všetky záložné práva zapísané do katastra nehnuteľností v zmysle akejkolvek záložnej zmluvy sú automaticky platné právne úkony, bez možnosti domáhať sa ich prípadnej neplatnosti, tak by samotné ustanovenie § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách nemalo žiadny zmysel. Žalobkyňa sa nedomáhala ochrany protiprávneho stavu, ako nesprávne uvádzal žalovaný 1/, ale len ochrany vlastníckeho práva a práva na obydlie. Zo strany súdu prvej inštancie nedošlo k preformulovaniu výroku navrhovaného neodkladného opatrenia v časti konkretizácie právneho úkonu, nakoľko súd rozhodol v zhode s obsahom návrhu, t. j., že žalovaný je povinný zdržať sa výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby nehnuteľností. Ustanovenie § 330 ods. 1 CSP a § 336 ods. 1 CSP sú fakultatívne ustanovenia zákona, čiže je ponechané na voľnej úvahe súdu, či stanoví časové obmedzenie trvania nariadeného neodkladného opatrenia, a tiež či uloží povinnosť v určitej lehote podať žalobu vo veci samej. Súd prvej inštancie bol oprávnený rozhodnúť o uložení povinnosti žalobcovi podať žalobu vo veci samej, a to aj bez akéhokoľvek návrhu žalobcu. Existencia samotného zápisu záložného práva v roku 2016 je na účely predmetnej veci rovnako irelevantná. Žalobkyňa mala za to, že v návrhu spochybnila nielen samotnú platnosť záložnej zmluvy, ale aj samotný proces dražobného konania, ktorý považuje za nezákonný. Dôvody nesúhlasu s obsahom – závermi znaleckých posudkov, resp. s postupom dražobníka a žalovaného 1/ v danej veci boli rovnako preukázané. Odkázala najmä na trestné oznámenie vrátane príloh, ktoré boli obsahom návrhu. Žalobkyňa mala ďalej za to, že v predmetnej veci ide o spotrebiteľský vzťah medzi bankou ako žalovaným 1/ a žalobkyňou ako právnym nástupcom pôvodných účastníkov v postavení záložcu, uzatvorený záložnou zmluvou zo dňa 22. 02. 2016, ktorej obsah zabezpečoval pohľadávku v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 22. 02. 2016. Preradenie do registra „Csp“ bolo zo strany konajúceho súdu prvej inštancie dôvodné, nakoľko sa jedná o spor súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Rovnako nesúhlasila s námietkou vecnej a miestnej príslušnosti s tým, že žalovaný 1/ opomína inštitút osobitnej miestnej príslušnosti, ktorý má pred všeobecnou úpravou prednosť. Žalobkyňa nadobudla oprávnené a odôvodnené pochybnosti o podkladoch, ktoré tvorili základ, resp. nárok žalovaného 1/ na výkon dražby až v čase, kedy jej bol predložený znalecký posudok č. 38/2023 zo dňa 30.5.2023. Proti tomuto vzniesla v súlade s ustanovením § 12 ods. 5 zákona o dobrovoľných dražbách námietky. Následne žalobkyňa pristúpila tiež k skúmaniu samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako hlavného záväzkového vzťahu, ktorý bol zabezpečený záložným právom.

20. Nad rámec uviedla, že zmluva o spotrebiteľskom úvere vykazuje neprijateľné zmluvné podmienky. V zmluve sa uvádza, že splatnosť prvej splátky je 20. 04. 2016, pričom lehota na poskytnutie úveru bola určená do 6 mesiacov od uzatvorenia zmluvy, tzn., že sa zaviazala uhradiť k rukám žalovaného 1/ prvú splátku v termíne, ktorý by nielenže bol zhodný s poskytnutím úveru, ale bola dokonca povinná k úhrade prvej splátky, a to aj v prípade, že by bol úver poskytnutý až za 6 mesiacov od uzatvorenia zmluvy. Súčasne je v zmluve uvedená konečná splatnosť 20. 12. 2042, pričom výkon záložného práva žalovaný 1/ zahájil už v roku 2023 v rozpore s dobrými mravmi a ochranou spotrebiteľa. Zmluva

o spotrebiteľskom úvere neobsahuje podľa nej zákonné náležitosti v zmysle § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobkyňa má naliehavý právny záujem na určení neexistencie záložného práva, pretože pokiaľ súd vysloví rozsudkom, že zmluva je neplatná, tak ex lege platí, že akcesorický vzťah z titulu záložnej zmluvy nevznikol. Mala za to, že nebola povinná konkretizovať a preukazovať všetky skutočnosti, resp. alternatívne zákonné prostriedky, ktorými sa môže dovoliť ochrany svojich práv v následnom konaní vo veci samej, ale len osvedčiť existenciu podstatných základných právnych skutočností, nevyhnutných na vydanie neodkladného opatrenia. Skutočnosť, že nebol preukázaný zásah do jej práv je logická, nakoľko práve za účelom zabránenia tohto zásahu požadovala vydanie uznesenia. Spolu s návrhom predložila viaceré listinné dôkazy, nielen znalecké posudky, ktorými disponuje, pričom má za to, že vyhotovenie nezákonných znaleckých posudkov, ako podkladu k následnej dražbe, má za následok porušenie povinností v zmysle zákona o dobrovoľných dražbách. Skutočnosť, že tieto posudky zaistí tretia osoba, nezbavuje žalovaného 1/ povinnosti zabezpečiť ohodnotenie predmetu dražby stanoveným spôsobom. Žalovaný 1/ sa vôbec nevyjadril k obsahu trestného oznámenia, rovnako tak úplne opomenul vytýkané ďalšie porušenie zákona o dobrovoľných dražbách, a to, že žalovaný 1/ nebol vôbec ani len oprávnený zahájiť proces výkonu záložného práva, nakoľko túto možnosť nevyužil v lehote 30 dní po doručení oznámenia o začatí výkonu záložného práva zo strany druhého zabezpečeného veriteľa spoločnosti Blue Marine s. r. o. Pokiaľ ide o výrok IV. uznesenia, právny názor žalovaného považovala za nesprávny, nakoľko konanie vo veci samej je samostatným konaním, v ktorom bude náhrada trov konania posudzovaná osobitne. Pokiaľ ide o ostatné časti odvolania, tieto sú podľa jej názoru rozsiahlym kompilátom všeobecnej právnej teórie a judikatúry, ktoré s predmetnou vecou nesúvisia a z dôvodu hospodárnosti sa k nim nevyjadřila.

21. Podľa ustanovenia § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

22. Podľa ustanovenia § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

23. Podľa ustanovenia § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

24. Podľa ustanovenia § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

25. V dôsledku odvolania krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku - ďalej „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania v súlade s § 329 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario a uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. a IV. podľa ustanovenia § 388 CSP zmenil a vo výroku II. podľa ustanovenia § 389 ods. 1 CSP zrušil.

26. Značnú čas odvolania venoval žalovaný 1/ spochybneniu zákonného postupu sudkyne pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení, čo podľa neho spôsobilo jej zaujatosť. Okrem iného s prihliadnutím na osobitný charakter inštitútu neodkladného opatrenia argumentácia žalovaného 1/ v tomto smere neobstojí. Osobitnej povahy neodkladného opatrenia zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, kedy súd spravidla rozhodne bez vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Vychádza teda z návrhu zohľadňujúc obsah a výpovednú hodnotu pripojených listín. Procesná konštrukcia rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia síce určitým spôsobom zasahuje do princípu rovnosti strán a popiera tradičnú zásadu audiatur et altera pars (nech je vypočutá aj druhá strana), avšak vzhľadom na účel tohto inštitútu ide o zásah legitímny a zákonný. Obligatórne vyjadrenie alebo výsluch protistrany pred rozhodnutím o neodkladnom opatrení by vo väčšine prípadov znemožnilo poskytnutie rýchlej a účinnej procesnej ochrany, a to najmä z časového hľadiska (Veľké komentáre, Civilný sporový poriadok, komentár, Štefček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol., 2016, Nakladateľství C.H.Beck). Vzhľadom na uvedené bol postup súdu prvej inštancie, keď rozhodol bez toho, aby vyzval žalovaného 1/ na vyjadrenia sa k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, úplne legitímny. Bezpredmetné sú aj špekulácie žalovaného 1/ o príliš rýchlym rozhodnutí súdu prvej inštancie v danej veci.

27. Prevedenie veci do registra „Csp“ bolo správnym postupom sudkyne, nakoľko v danej veci návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ide o spotrebiteľský spor, tak ako je definovaný § 290 CSP, teda spor súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľskou zmluvou je podľa 52 ods. 1 OZ každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Za spotrebiteľskú zmluvu sa považuje akákoľvek zmluva uzatvorená medzi menovanými subjektmi bez ohľadu na to, či je upravená v Občianskom alebo Obchodnom zákonníku. Takouto zmluvou je v danom prípade zmluva o úvere, na ktorú nadväzuje záložná zmluva ako akcesorický právny vzťah. Zároveň odvolací súd poukazuje na to, že aj po prevedení veci do registra „Csp“, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodovala rovnaká sudkyňa.

28. Vzhľadom na uvedené je nedôvodná aj námietka miestnej príslušnosti konajúceho súdu prvej inštancie, pretože pokiaľ spor súvisí so spotrebiteľskou zmluvou, ide o spotrebiteľský spor (§ 290 CSP), a ak na strane žalobcu vystupuje spotrebiteľ, je podobne ako v predchádzajúcej právnej úprave OSP miestne príslušný alternatívne aj súd, v ktorého obvode má adresu trvalého pobytu spotrebiteľ (§ 19 písm. d) CSP). Zmluva o úvere, ktorú žalobkyňa ako spotrebiteľka uzatvorila so žalovaným 1/ ako dodávateľom, je tak ako bolo uvedené vyššie zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasl. OZ, pričom na túto zmluvu nadväzuje záložná zmluva, ktorou bolo zriadené záložné právo na zabezpečenie pohľadávky žalovaného 1/. Nie je preto možné súhlasiť so žalovaným 1/, že o neodkladnom opatrení mal rozhodovať súd podľa zásady všeobecného súdu žalovaného, teda podľa sídla žalovaného 1/.

29. Po prejednaní odvolania žalovaného odvolací súd uvádza, že sa nemožno stotožniť s odvolacou argumentáciou žalovaného, že v odvolaní napadnutom uznesení súdu prvej inštancie absentuje riadne odôvodnenie. Z obsahu odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie jasne a zreteľne vyplývajú dôvody, pre ktoré sa súd prvej inštancie rozhodol neodkladné opatrenie nariadiť. Rovnako nedôvodné sú aj námietky žalovaného 1/, že výrok uznesenia je neurčitý a materiálne nevykonateľný, keď všetky žalovaným 1/ namietané skutočnosti z neho jasne vyplývajú. Argumentácia žalovaného, že nie je možné obmedziť výkon záložného práva, keď toto je zapísané v katastri nehnuteľností, je nesprávna. Zápis záložného práva v katastri nehnuteľností nebráni tomu, aby súd posudzoval platnosť, resp. neplatnosť záložnej zmluvy v rámci súdneho konania, a aby v prípade splnenia zákonných podmienok nariadil neodkladným opatrením zdržať sa výkonu záložného práva. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplývajú všetky náležitosti podľa § 326 ods. 1 CSP a boli k nemu pripojené všetky listiny, na ktoré sa žalobkyňa odvolávala, preto nebol daný dôvod na odmietnutie návrhu.

30. To, že súd prvej inštancie preformuloval predmet budúceho konania oproti návrhu žalobkyne nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia. Vzhľadom na fakultatívnu formuláciu § 336 ods. 1 CSP môže súd pristúpiť k nariadeniu neodkladného opatrenia pred začatím konania aj bez uloženia povinnosti na podanie žaloby. Z toho možno vyvodiť, že súd prvej inštancie nie je v tejto časti viazaný návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia vysvetlil svoj postup, zároveň nenariadil neodkladné opatrenie bez časového obmedzenia ako mylne namietal žalovaný 1/, ale do skončenia konania vo veci samej. Práva toho, kto je nariadeným neodkladným opatrením obmedzený, sú chránené inštitútom zrušenia neodkladného opatrenia, či už pre odpadnutie dôvodov, pre ktoré bolo nariadené (§ 334 CSP) alebo pre procesný neúspech navrhovateľa neodkladného opatrenia vo veci samej (§ 335 CSP).

31. V zmysle ustanovenia § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť z dvoch dôvodov, a to v prípade, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán alebo v prípade existencie obavy, že exekúcia bude ohrozená. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia je zrejmé, že súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej, pričom nárok (prípadne právo) nemusí byť nepochybné preukázaný, musí však byť osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi vždy konkrétnou situáciou.

32. Odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou žalovaného 1/, že žalobkyňa neosvedčila v dostatočnej miere dôvodnosť – aspoň v nevyhnutnej miere pravdepodobnosti – nároku vo veci samej, ktorého sa podanou žalobou mala domáhať. Žalobkyňa žiadnym relevantným a hodnoverným spôsobom neosvedčila predpoklady domáhania sa určenia neexistencie záložného práva, keď v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neuviedla žiadne dôvody, pre ktoré považuje záložnú zmluvu za neplatnú. Je síce pravdou, že za súčasného stavu konania súdu nenáleží skutkovo, ani právne hodnotiť existenciu a danosť právneho nároku, o ktorom bude úlohou súdu meritórne rozhodnúť po náležitom

dokazovaní a právnom vyhodnotení dôvodnosti žaloby, avšak odvolací súd zdôrazňuje, že aj v tomto štádiu musí mať súd prvej inštancie osvedčenú pravdepodobnú danosť nároku žalobcu, ktorému sa má ochrana nariadením neodkladného opatrenia poskytnúť. Podľa článku 8 Civilného sporového poriadku sú strany sporu povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Dôkazná povinnosť tvrdenia a preukázania tvrdeného zaťažuje žalobcu, domáhajúceho sa určitého nároku či práva voči žalovanému subjektu. Žalobkyňa v štádiu nariadenia neodkladného opatrenia neuviedla žiadne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje neplatnosť záložnej zmluvy, len všeobecne konštatovala, že „je nevyhnutné využiť rovnako ďalšie oprávnenie v zmysle civilného práva, a to iniciovanie konania o určenie neplatnosti dražby v predmetnej veci, nakoľko má za to, že boli resp. sú porušované ustanovenia zákona č. 527/2002 Z. z. a je na mieste spochybníť aj samotnú platnosť záložnej zmluvy, ktorá tvorí právny základ vzniku záložného práva v prospech žalovaného 1 a následného výkonu záložného práva zo strany žalovaného 1 a žalovaného 2, a to zo strany žalobcu v postavení záložcu a súčasne spotrebiteľa“. Podľa názoru odvolacieho súdu z uvedeného tvrdenia nemožno vyvodiť záver, ku ktorému dospel súd prvej inštancie, že žalobkyňa osvedčila nárok vo veci samej. Žalobkyňa až v štádiu odvolacieho konania vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že neplatnosť záložnej zmluvy odvodzuje od zmluvy o úvere, ktorá podľa nej obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky. Pre neodkladné opatrenie je pritom rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Žalobkyňa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia spochybňovala dva znalecké posudky, a to znalecký posudok č. 38/2023 znalca G. A. a znalecký posudok č. XXX/XXXX znalca G. B., vyhotovené na ohodnotenie predmetu dražby v rámci procesu prípravy dražby dražobníkom (v rámci zákonného postupu upraveného v § 12 zákona o dobrovoľných dražbách), podala trestné oznámenie vo veci trestného činu vyhotovenia nepravdivého znaleckého posudku a predložila ďalší znalecký posudok č. 47/2023 znalkyne I. Preukázaním rozdielnych záverov znalcov pri ohodnotení predmetu dražby však žalobkyňa neosvedčila pravdepodobnosť nároku na určenie neexistencie záložného práva, resp. neplatnosť záložnej zmluvy. Sama žalobkyňa v návrhu uviedla, že civilnému súdu neprislúcha preskúmať zistenú hodnotu predmetu dražby znaleckými posudkami, ale len či postup dražiteľa je v súlade so zákonom o dobrovoľných dražbách. Ustanovenie § 21 ods. 2 zákona o dražbách umožňuje súdu, aby v prípade spochybnenia platnosti záložnej zmluvy určil neplatnosť dražby. Žalobkyňa však ako už bolo uvedené, neuviedla v návrhu žiadne dôvody, pre ktoré by mala byť záložná zmluva neplatná, táto skutočnosť bola pritom aj pre osvedčenie nároku na určenie neplatnosti dražby zásadná.

33. Žalobkyňa poukazovala na to, že iný záložný veriteľ skôr ako žalovaný 1/ oznámil začatie výkonu záložného práva k predmetným nehnuteľnostiam, na čo žalovaný 1/ nereagoval, a preto nemohol pristúpiť k dražbe. Uvedené skutočnosti nie sú spôsobilé osvedčiť nárok žalobkyne vo veci samej a týkajú sa vzťahov medzi záložnými veriteľmi.

34. Pokiaľ žalovaný 1/ namietal, že vo veci rozhodol vylúčený sudca, jeho námietky sa obsahovo týkali postupu sudkyne v konaní alebo jej rozhodovacej činnosti. Podľa § 53 ods. 3 CSP ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada, v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Aj pri zohľadnení teórie zdania je relevantnou len taká obava z nedostatku nestrannosti, ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach. Namietané skutočnosti zo strany žalovaného 1/ tieto kritériá nespĺňajú, a samotná skutočnosť, že súd prvej inštancie mal na danú vec iný právny názor ako odvolateľ, nevylučuje sudcu z konania.

35. Súd prvej inštancie v danom prípade správne zvolenú právnu normu § 325 ods. 1 CSP nesprávne aplikoval, čím došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, preto odvolací súd napadnuté uznesenie vo výroku I. a IV. zmenil, a vo výroku II. , ktorým bolo žalobkyni uložené podať v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia žalobu o určenie neexistencie záložného práva, zrušil.

36. Pokiaľ ide o napadnutý výrok IV. uznesenia súdu prvej inštancie týkajúci sa trov konania, odvolací súd tento výrok zmenil tak, že žalovanému 1/ náhradu trov prvoinštančného konania nepriznal. Vzhľadom na zmenu uznesenia súdu prvej inštancie vo výroku I. a zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré je v danom prípade konečným rozhodnutím, bolo potrebné rozhodnúť v zmysle § 396 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 CSP aj o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania. Odvolací

súd žalovanému 1/ ako úspešnému účastníkovi prvoinštančného konania (§ 255 ods. 1 CSP) náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy v tomto štádiu konania nevznikli.

37. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 CSP. Aj v tomto štádiu konania bol úspešný žalovaný 1/, preto má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyni v rozsahu 100 %. O výške trov odvolacieho konania rozhodne prvoinštančný súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

38. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súde je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.